

(č. 40)

Neděle 12.10. 2014; 28. neděle v mezidobí

Ž²⁶ Smím přebývat v Hospodinově domě na dlouhé, předlouhé časy.

1. čt.: Iz 25,6-10; 2. čt.: Flp 4, 12-20; Evang.: Mt 22,1-14

MISIJNÍ NEDELE

Při dnešní neděli se mohou zaposlouchat do slov P. Jiřího Šlégra, národního ředitele Papežských misijních děl. Člověka vždycky zaujme, kolik starostí katoličtí misionáři mají. Na jejich bedrech často leží to, co by rozvojové země měly zajišťovat samy: školství, základní obživa žáků, nezbytná lékařská péče, osvětová činnost v oblasti zdravotnictví, pomoc při živelných pohromách, péče o sirotky atd. Není divu, když dříve horliví kněží nebo řeholníci zabřednou při této namáhavé a nezřídka bezvýsledné práci do skličujícího zmaru a nakonec zapomenou i na své prvotní duchovní poslání. Jiní se naopak s vervou vrhnou do veřejného života, zapojí se do volebních klání, zasednou do vysokých ústavních křesel a začnou budovat království Boží na zemi. Oba tábory zpravidla skončí mimo duchovenský stav.

Napadá mě v této souvislosti slavný úryvek z Janova Zjevení; Syn člověka v něm vzkazuje efezskému biskupovi:

„Máš vytrvalost a trpěl jsi pro mé jméno, a nepodlehls únavě. Ale to mám

proti tobě, že už nemáš takovou lásku jako na počátku. Rozpomeň se, odkud jsi klesl, navrať se a jednej jako dřív.

Ne-li, přijdu na tebe a pohnu tvým svícнем z jeho místa, jestliže se neobrátíš.“ (Zj 2,3-5)

Všechno misionářské snažení či přímo plahočení nakonec vychází z touhy přivést nesmrtelné duše ke Kristu.

Každý list otce Jiřího to jistě předpokládá. Jenže, podle mého mínění, je třeba o tom hovořit nahlas a otevřeně. Smyslem této neděle totiž není získat peníze na budování misijních stanic, jejich provoz a údržbu, ale podílet se na úkolu církve hlásat zjevenou víru pohanům.

Toto hlásání se může konat mnoha způsoby. Jistě vypadá jinak v křesťanské Etiopii než ve státech s islámskou většinou. Bez hlásání a udílení svátostí se naše misijní projekty promění v humanistické pokusy. Svatý Pavel, apoštol národů, je nám vzorem: „Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium; nemohu jinak, běda mně, kdybych nekázal.“ (1 Kor 9,16)

o. Pavel

POŘAD BOHOSLUŽEB

12. 10. Neděle	27. neděle v liturgickém mezidobí	Dlouhá Loučka	7:45	Za farníky
		Šumvald	9:30	Za Bohumila Seidla, jeho manželku, bratra, švagra a švagrovou
		Paseka	11:00	Za ++ rodiče Příhodovy a * rodinu
13. 10. Pondělí	Pondělí 28. týdne v lit. mezidobí	Dlouhá Loučka	18:00	Za * a + rodinu Lhotákovou, Švubovou a Bernatskou
14. 10. Úterý	Památka sv. Kalista I., papeže a mučedníka	Dlouhá Loučka	9:00	<i>Mše sv. „tridentská“ u hl. oltáře</i>
15. 10. Středa	Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve	Šumvald	17:30	<i>růžencová pobožnost</i>
			18:00	mše svatá: Za * a + rodinu Brachtlovou a Leharovou
16. 10. Čtvrtek	Památka sv. Markéty Marie Alacoque, panny	Dlouhá Loučka	16:30 – 17:30	<i>eucharistická adorace, nešpory, svátostné požehnání</i>
			17:30	<i>růžencová pobožnost</i>
			18:00	<i>mše svatá</i>
17. 10. Pátek	Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníky	Paseka	15:30	<i>růžencová pobožnost</i>
			16:00	<i>mše svatá</i>
18. 10. Sobota	Svátek sv. Lukáše, evangelisty	Sanatorium – Paseka	12:30	
19. 10. Neděle	28. neděle v liturgickém mezidobí	Dlouhá Loučka	7:45	Za farníky
		Šumvald	9:30	Za Marii Ottovou, manžela a + Frant. Římského
		Paseka	11:00	Za rodiče, bratra a dvo

PRO ZASMÁNÍ...

Přišel syn za otcem a zeptal se, zdali by teď, když je mu osmnáct, nemohl dostat auto. Otec se zamyslel a řekl: „Když budeš více číst Bibli a ostříháš si vlasy, tak je to možné.“ Syn tedy slíbil, ale druhý den přišel znova. „Tati, před chvílí jsem četl Bibli, a tam se píše, že Ježíš měl taky dlouhé vlasy.“ „Jo, a proto taky všude chodil pěšky...“

Pan farář se snaží svým farníkům nastínit, jaký je rozdíl mezi realitou a vírou: "To, že zde sedíte v lavicích, to je realita. A že já stojím před vámi a kážu, to je také realita. Ale představa, že někdo z vás mě poslouchá, to už je předmětem víry!"

FARNÍ OHLÁŠKY

SPOLEČNÉ

- * O této neděli se koná sčítání návštěvníků bohoslužeb.
- * O 29. neděli v lit. mezidobí, 19. října 2014 se koná **sbírka na misie**.
- * V sobotu 18. října 2014 jsme zváni spolu s celým děkanátem hranickým a šternberským do katedrály sv. Václava v Olomouci na pout' za obnovu rodin a kněžské povolání. V 15h se začíná růžencem, od 16h následuje výstav Nejsvětější svátosti oltářní, v 17h vyvrcholí poutní program mši svatou. Naše tři farnosti mají na starost eucharistickou adoraci. Poutníci, kteří chtějí cestovat autobusem vypravovaným z Nové Hradečné, ať se přihlásí u P. Pavla Hödla. Přidat se k nám mohou i rodiny s menšími dětmi, poněvadž od 15 do 16:30 pro ně bude uchystán program na arcibiskupské kurii.

DLOUHÁ LOUČKA

- * O 27. neděli v liturgickém mezidobí, 5. října 2014, se při mši svaté vybralo celkem 960,- Kč. Pán Bůh zaplat'!
- * V úterý 14. října 2014 bude celebrovat na hlavním oltáři farního kostela sv. Bartoloměje mši svatou „tridentskou“ otec Pavel za účasti předsedy sdružení Una Voce Bc. Daniela Zouhara. Věřící jsou srdečně zváni.

PASEKA

- * O 27. neděli v liturgickém mezidobí, 5. října 2014, se při mši svaté vybralo celkem 1.308,- Kč. Pán Bůh zaplat'!

ŠUMVALD

- * O 27. neděli v liturgickém mezidobí, 5. října 2014, se při mši svaté vybralo celkem 1.600,- Kč. Pán Bůh zaplat'!
- * Příští neděli, 19. října 2014, se koná ve farním kostele sv. Mikuláše od 18h vystoupení tria (houslo, celo, viola) pod záštitou Klubu přátel hudby.

Z FARNOSTI ŠUMVALD

V neděli 5. října 2014 přednášel pro veřejnost ve farním kostele sv. Mikuláše v Šumvaldě pan Mgr. Adam Sekanina, doktorand Univerzity Palackého.

Představil nám, jakými hospodářskými těžkostmi procházela Morava po třicetileté válce. Na Olomoucku neumlkly múzy v době barokní napořád, našťestí.

Šumvaldský farář Johann Freissler se postaral o nové vybavení šumvaldského kostela. Roku 1721 píše o hlavním oltáři, dvou oltářích bočních a také o oltáři v kapli sv. Antonína, která v jiných pramenech je nazývána kaplí Všech svatých nebo Všech svatých apoštolů. Nedá se již říci, jakými sochami byly tehdy retábly osázeny. Je však velmi pravděpodobné, že mezi nimi byla i zlacená socha sv. Barbory na bočním oltáři Svaté rodiny.

P. Freissler pocházel z tehdy německé Olomouce, vystudoval v tamější jezuitské koleji, která je přímou předchůdkyní dnešní univerzity. V dané koleji se mohl potkat také s budoucím umělcem Johannem Davidem Zürnem, posluchačem filozofie. Jako kněz působil ve Vendolí (u Svitav), v Jindřichově, Litovli a nakonec v Šumvaldě.

Musel čelit sporům nejen s úsovskou vrchností, ale také s obecními rychtáři. Přesto patří k těm nejzasloužilejším duchovním správcům naší farnosti. Pozval k nám slavného sochaře Jiřího Antonína Heinze, s nímž spolupracoval i na dřívějších působištích. Heinz, nazývaný pro své nadání "moravským Braunem" (není vyloučeno, že se u Brauna učil), se podílí na obnově interiéru svatomikulášského kostela v letech 1728 až 1730.

Heinz vytvořil pro kapli sv. Antonína kříž (to dosvědčuje Freisslerům nástupce P. Hirsch), který dnes je ve střední ose kněžiště (přesněji řečeno do dnešních dní se dochoval samotný korpus). Podobný kříž najdeme také v Litovli, ale není v tak dobrém stavu jako u nás. Korpus šumvaldského Ukřižovaného si mj. zachoval i původní barevnost (včetně trnové koruny

zlatého odstínu). Tělo "muže bolesti" je znázorněno v okamžiku, kdy volá k nebesům: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil." Raritou, která může odkazovat na starokřesťanské umění, je i skutečnost, že má Pán Ježíš probité nohy dvěma hřeby, nikoli jedním.

Mgr. Sekanina poukázal také na Heinzovu složitou povahu (snad poruchu osobnosti), což se promítlo i do jeho prací. Freissler nechal vyřezat do farního chrámu novou kazatelnu za 200 zlatých. To byly velké peníze. Celá výzdoba Měšťanského domu v Olomouci tehdy stála, pro srovnání, 1000 zlatých. Figurální výzdobu kazatelny nechal šumvaldský farář Vařeka převézt do kostela ve slezských Supíkovcích. V Šumvaldě zbyly jen tři, poněkud poškozené, reliéfy zasazené do podprsně kazatelny (dnes v sakristii). Podobnou kazatelnu najdeme v bohuňovickém kostele.

Dále náš host poukázal na několik děl v našem kostele, jejichž autorem je zmiňovaný Johann David Zürn (v bočním oltáři Sváté rodiny), dále dvě sochy svatých Janů v kapli Všech svatých apoštolů, ty vznikly ještě před blahorečením sv. Jana Nepomuckého, podle Mgr. Sekaniny snad pod vlivem uničovského děkana a šířitele sarkandrovské úcty P. Richtera. Z původní freskové výzdoby, kterou obstaral také farář Freissler, Bohu žel v Šumvaldě nezbylo ani památky.

Přednášku si poslechlo 25 lidí ze Šumvaldu různého věku a povolání. Dobrovolné vstupné vyneslo 2.100,- Kč. Pán Bůh zaplat'!

PRO ZASMÁNÍ...

Pan farář navštíví rodinu Vomáčkovu a tu si všimne, že rodina má nad vchodem svého domu podkovu pro štěstí. Kněz se obrátí na pana Vomáčku a ptá se: "Vy jste pověřiví?" "Ne, ale říká se, že to pomůže i tomu, kdo tomu nevěří!"

DARUJME
SVŮJ DĚNNÍ
VÝDĚLEK
PRO MISIE!

NEBOJTE SE BÝT
K PÁNU ŠTĚDRÍ.
PAPĚŽ FRANTIŠEK

SVĚTEC TÝDNE

SV. HEDVIKA (+ 1243)

Pocházela z Andechse v Bavorsku. Provdlala se za Jindřicha I., který se pak r. 1201 stal slezským knížetem.

Měla sedm dětí, prožila mnohé utrpení, zejména smrt nejdražších, kterou přijímala s odevzdaností do Boží vůle.

Vedla asketický život, byla aktivní v dobročinnosti k chudým a nemocným. Zasloužila se o povznesení života víry ve Slezsku. Mezi chrámy a kláštery, na jejichž založení se podílela, je nejvýznamnější v Třebnici. Zde se stala cisterciáčkou a byla i pohřbena.

K jejímu životu se hodí motto: *"Žádný z nás nežije sám sobě ani neumírá sám sobě. Neboť žijeme-li, žijeme pro Pána, umíráme-li, umíráme pro Pána. Ať tedy žijeme nebo umíráme, patříme Pánu.."* Řím 14, 7-8

